

Divadelní Kojetín 2013 - výsledky přehlídky

21. ročník

Přehlídky amatérských divadelních souborů

DIVADELNÍ KOJETÍN 2013

13. - 17. 3. 2013

SOKOLOVNA KOJETÍN

Výsledková listina

1. místo - vítězná inscenace

Doporučení na 22. celostátní přehlídku amatérského činoherního a hudebního divadla 2.

Divadelní Piknik Volyně 2013:

DIVADELNÍ SPOLEK HANÁ PŘI MKS VYŠKOV

za inscenaci hry Federica Garcii Lorcy Pláňka

2. místo

Doporučení na 56. celostátní přehlídku uměleckého přednesu a divadla poezie Wolkrův

Prostějov 2013:

NEZÁVISLÝ DIVADELNÍ SOUBOR STARÉ MĚSTO

za inscenaci Karla Jaromíra Erbena Legenda o Kytici

3. místo – bez doporučení

DIVADELNÍ SOUBOR HANÁCKÁ SCÉNA MĚKS KOJETÍN

za inscenaci hry Marca Camolettiho Modré z nebe

Individuální ocenění:

ČESTNÁ UZNÁNÍ:

- Lenka SASÍNOVÁ za roli Luisy v inscenaci hry Divadlo bez zvířat
- Ilona VYBÍRALOVÁ za roli Christelle v inscenaci hry Švagřičky
- Katka VACKOVÁ za roli Natalie v inscenaci hry Švagřičky
- inscenace MODRÉ Z NEBE za pokrok dosažený od posledního mezipřistání

DIPLOMY:

- Roman ŠVEHLÍK za dramaturgickou volbu hry Divadlo bez zvířat
- Tomáš DORAZIL ml. za režii inscenace hry Pláňka
- Ondřej VAŠÍČEK za roli Juana v inscenaci hry Pláňka
- Radek BAŠTINEC za roli Bernarda v inscenaci hry Modré z nebe
- Michal MAŤO za roli Roberta v inscenaci hry Modré z nebe
- Bára HUBÍKOVÁ za vynikající práci se scénickým obrazem v inscenaci Legenda o Kytici

Odborná porota pracovala ve složení :

PhDr. Vít Závodský - předseda

Mgr. Petra Kohutová - člen

MgA. Akram Staněk - člen

Doporučení na 2. Divadelní Piknik Volyně 2013

Inscenace: Pláňka

Soubor: Divadelní spolek Haná při MKS Vyškov

Autor: Federico García Lorca

Překlad: Antonín Přidal

Režie: Tomáš Dorazil ml.

Dramaturgická spolupráce: Vladimír Golda

Hodnocení inscenace:

Na představení souboru z Vyškova nemohl nikdo zůstat na pochybách, že jde o inscenaci velmi zkušených a poučených divadelníků, uvážlivě pracujících se všemi složkami divadelní tvorby. Sympatický mladý soubor se pustil do Lorcova textu bez nadměrného respektu, ale zároveň s pokorou a se zjevnou láskou. Minimalistická scénografie Tomáše Zedníka, plnící i funkci metaforickou, tvořila integrální součást večera spojujícího rituál, stylizovaný pohyb chóru i vypjaté individuální herecké výkony v provázaný celek.

Porota ocenila semknutost zvoleného řešení a zároveň upozornila na úskalí takto vysoce stylizovaného inscenování obtížného textu. To část lektorů spatřovala v obecnosti emocí, v poetizování, které odvádí pozornost od věcného obsahu sdělení, a občas v poněkud rušivém charakteru použité předtočené hudební stopy (scénická hudba Milan Takáč).

Představení se odehrává na víceméně prázdné scéně, které dominuje barevný prospekt – expresivní malba Barbory Kachlíkové Pláňka. Těsně před ní se nachází nevysoká rampa, jako cesta vedoucí z jedné strany na druhou. Další součástí výpravy, volně umístěnou v prostoru, je pak vyvýšený prvek plnící roli stolu, studny, božích muk atd. dle potřeby inscenace. Pak už jen pár židlí.

Na scéně se průběžně pohybuje chór dívek, žen v očekávání a matek (choreografie Petra Šarhanová), z něhož vystupují jednotlivé jednající ženské postavy. Oba muži (Juan Ondřeje Vašíčka a Viktor Vladimíra Bubeníka) přicházejí a odcházejí volně. Téměř trvale je na scéně přítomna představitelka Yermy Andrea Špaková, nijak nápadně se neodlišující od kostýmově sjednoceného chóru. Je velmi mladá, plná emocí a touhy po svém dítěti. Zkušenou ženskou generaci zastupuje Jarmila Wolfová, s výrazným hereckým vkladem především v roli Stařeny. Herecké výkony jsou velice bezprostřední, ale stylizace představení občas zavede aktéry na hranu přílišné obecnosti. Všechny prvky inscenace však ve zvoleném řešení do sebe zapadají a tvoří přirozený a semknutý řád. Příjemně z něj vystupují výkony obou mužských představitelů, Juana, který je charakterizován znakem jakýchsi pytlů či vaků, ve kterých trpělivě hromadí majetek představovaný suchým listím, a Viktora, bezstarostného, nechápajícího Yerminu náklonnost jako něco výjimečného, který se v okamžiku svého odchodu ze vsi do té míry přibližuje Juanovi, že přebírá i jeho vnější kostýmové znaky (kostýmy Hana Plhalová).

Porota individuálně ocenila diplomem režiséra souboru Tomáše Dorazila ml. a mužského hlavního představitele Ondřeje Vašíčka.

Výjimečnost inscenace podle názoru lektorského sboru spočívá v nečekaně dospělém pohledu mladého souboru na téma, které dle obvyklých stereotypů přísluší spíše zkušenější generaci; její inspirativnost pak tkví v promyšlené jednotě využívání jevištního znaku. Nastudování je příkladem syntetického tvaru, který je výsledkem vědomé a poučené práce se všemi složkami divadla. Jako takové je doporučujeme k účasti na Divadelním Pikniku Volyně 2013.

Doporučení na Wolkrův Prostějov 2013

Inscenace: Legenda o Kytici
Soubor: Nezávislý divadelní spolek Staré Město
Autor: Karel Jaromír Erben
Režie: Bára Hubíková
Hudební úprava: Ondřej Haluza

Hodnocení inscenace:

Odborná porota se rozhodla v souladu s propozicemi Wolkrova Prostějova 2013 doporučit představení souboru „Nezávislý divadelní spolek Staré Město“ Legenda o Kytici pro jeho výjimečné kvality do programu 56. celostátní přehlídky uměleckého přednesu a divadla poezie WP 2013, přestože se na Divadelním Kojetíně 2013 zúčastnila přehlídky jiného divadelního oboru.

Nezávislý divadelní soubor Staré Město přijel na Divadelní Kojetín 2013 s Legendou o Kytici na motivy Karla Jaromíra Erbena. Velikou výhodou vynikající inscenace byl poučený dramaturgický přístup: dobrý výběr balad, obsahujících nejen nosný příběh, ale i divadelní potenciál (Vrba, Svatební košile a Štědrý den), citlivé zacházení s úpravou textu ještě před jeho převedením do scénáře a konkretizace i domyšlení výchozích inscenačních bodů.

Diskutabilním se naopak jevílo připsání postavy Osudu a určité potlačení křesťanského motivu ve Svatebních košilích. Skvělá byla obrazová a hudební složka inscenace, jakož i práce s mladými interprety. Představení nepostrádalo velkou mírou autenticity a nenechávalo diváka na pochybách, že se jedná o kolektivní úsilí, při němž hrající režisérka není mentorujícím organizátorem, ale partnerem svých povětšinou mladších kolegů. Při diskusi s lektorským sborem (o inspirativnosti zhlédnutého svědčí její délka, neboť trvala o půl hodiny déle nežli samotné padesátiminutové představení) bylo doporučeno dotáhnout a srovnat úroveň stránky recitační (či přesněji mluvní) s vysokou úrovní stránky obrazové.

Představení se svým základním východiskem, kterým je inspirace poezií, i jejím zpracováním, vyváženě se opírajícím o samotnou práci s veršem a současně budujícím imaginativní a metaforický jevištní obraz prostředky blízkými divadlu poezie i čistě pohybovým divadelním žánrům, do té míry odlišovalo od základních předpokladů divadelního oboru, pro který je určen postupový vzorec na Divadelní Piknik Volyně 2013, že se odborná porota rozhodla doporučit je, jako výjimečný případ, programové radě WP k zařazení do programu 56. Wolkrova Prostějova.